

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп1 2/2015
22.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Скока, председника већа, Љубице Милутиновић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући поводом одлуке Уставног суда Уж 373/12 од 16.04.2015. године, по захтеву Д.Ж. из С. с., поднетом преко пуномоћника В.К., адвоката из В., ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 8 У 15826/10 (09) од 14.04.2011. године, са Општинским већем Општине Врбас, Аутономне покрајине Војводине, као противном странком, у предмету разрешења дужности начелника општинске управе, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** решење Управног суда 8 У 15826/10 (09) од 14.04.2011. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаним решењем Управног суда одбачена је тужба тужиље Д.Ж. из С. с., поднета против решења привременог органа Општине Врбас број 06.3-1/09-III/02 од 11.06.2009. године, којим се тужиља разрешава дужности начелника Општинске управе Врбас са 11.06.2009. године.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења, погрешно означеним као захтев за ванредно преиспитивање, подносилац истиче да, ако оспорено решење није управни акт, Управни суд је био дужан да се огласи ненадлежним за решавање у овој правној ствари и да упути тужиоца на стварно и месно надлежни суд, у складу са Законом о парничном поступку. Сматра да је Управни суд погрешно применио одредбе члана 28. став 1. тачка 2. и члана 6. став 2. Закона о управним споровима, као и одредбе члана 198. Устава Републике Србије, односно одредбе члана 1, члана 2, члана 3. и члана 4. Закона о управним споровима. Указује на то, да је оспорено решење управни акт, јер га је донео привремени орган Општине Врбас обављајући послове из надлежности

општинског већа. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи или укине побијано решење Управног суда.

Општинско веће Општине Врбас, Аутономне покрајине Војводине је доставило списе предмета, али не и одговор на захтев.

Врховни касациони суд је о захтеву одлучивао у поновном поступку, поводом одлуке Уставног суда Уж 373/12 од 16.04.2015. године, којом је усвојена уставна жалба Д.Ж. и утврђено је да су решењем Врховног касационог суда Узп 304/11 од 25.11.2011. године повређена права подносиоце уставне жалбе на правично суђење и на правно средство из члана 32. став 1. и члана 36. став 2. Устава Републике Србије. Истом одлуком поништено је решење Врховног касационог суда Узп 304/11 од 25.11.2011. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о захтеву подносиоце уставне жалбе за преиспитивање решења Управног суда од 14.04.2011. године.

Решењем Врховног касационог суда Узп 304/11 од 25.11.2011. године одбачен је захтев Д.Ж. из С. с. за преиспитивање решења Управног суда 8 У 15826/10 (2009) од 14.04.2011. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према разлозима образложења побијаног решења, оспорено решење од 11.06.2009. године, којим је тужила разрешена дужности начелника Општинске управе Врбаса 11.06.2009. године, нема карактер управног акта у смислу одредбе члана 6. став 2. Закона о управним споровима, јер постављење начелника општинске управе, па и његово разрешење, не представља појединачни акт о избору и именовању, односно разрешењу дужности лица у изборном звању, због чега је против тог акта недопуштено вођење управног спора. По оцени Управног суда, оспорено решење не представља ни акт из члана 198. став 2. Устава Републике Србије, чија се законитост преиспитује у управном спору, јер се не ради о коначном појединачном акту којим је одлучено о праву, обавези или на закону заснованом интересу тужиле. Стога је, применом одредбе члана 28. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, тужбу одбацио, као недозвољену.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је Управни суд побијаним решењем повредио правила поступка на штету подносиоца захтева, као и њено право на правично суђење и на правно средство из члана 32. став 1. и члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 125/04... 111/09), који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да суд оцењује по службеној дужности, одмах по пријему тужбе, да ли је

надлежан и у којем је саставу надлежан на основу навода у тужби и на основу чињеница које су суду познате.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС" 98/06) је прописано да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Како је Управни суд, доносећи побијано решење, оценио да оспорено решење није управни акт, као ни акт из члана 198. став 2. Устава Републике Србије, због чега је тужба у управном спору недозвољена, при чему није ценио да ли је за одлучивање о законитости тужбом оспореног решења надлежан неки други суд, својим решењем 8 У 15826/10 (09) од 14.04.2011. године је повредио уставно право тужиље на правично суђење, односно њено право на приступ суду, као саставни део права на правично суђење зајемчено цитираном одредбом Устава, а самим тим јој је повређено и право на правно средство зајемчено одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије.

Са изнетих разлога, налазећи да су побијаним решењем Управног суда повређена правила поступка из одредбе члана 28. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, као и Уставом зајемчена права тужиље на правично суђење и на правно средство, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 2. и став 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде и предмет вратио Управном суду на поновно одлучивање, указујући Управном суду на то, да је дужан да расправи питања на која му је указано пресудом овог суда.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 22.05.2015. године, Узп1 2/2015

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Драган Скоко, с.р.